



VERSCHEIJNT

Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

WOENSDAG 11 JULIJ.

UITGEVER-DIRECTEUR:

C. H. SUSAN, Jr., te Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schooreveld en Zoon,
Beurssteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Jan Hendrikstraat, n^o 259.

PRIJS DER ADVERTENTIE:

Van een tot zes regels...
Voor elk regel meer,
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden,
worden geplaatst tegen betaling van f 1; het zegel-
geld daarvoor begrepen.

ABONNEMENTSPRIJS:

Gravenhage per 3 maanden f 4.50.
Voor de overige steden des Rijks 5.50.

De uitvaart van de Nederlander.

II.

De heer GROEN heeft de vraag onderzocht 'hoedanig de houding der meeste couranten tegen de Nederlander is?' Wij behoeven niet te zeggen, dat het oordeel zeer ongunstig voor de couranten is uitgevallen, en er werden door den heer GROEN (zie No. 1585) enkele fragmenten medegedeeld, die het bewijs aanbrengeu, dat 'geen uitdrukking, waarin 'weezin of verachting zich lucht geeft, en door het taal van politieke vrijbuiters, en door de erkende 'tolken van invloedrijke partijen, aan de Nederlander 'gespaard'. Bij die citaten heeft het ons genoegzaam op te merken, dat de heer GROEN, wat de 'betreffende zinsnede uit een 'Ingezonden stuk', en 'de artikelen van den schrijver van de 'Berlijkheden van de 'Nederlander'. Deze omstandigheid doet ons 'gelooven, dat de heer GROEN, bij zijne eind-afrekening, op onze rekening niet heeft kunnen schrijven wat hij andere 'schrijvers 'toedicht.

De vraag blijft over: of inderdaad de couranten 'aan een poliemiek tegen de Nederlander hebben 'aangegrepen, die eene qualificatie verdient, gelijk 'de heer GROEN, die heeft neergeschreven?

Wanneer onze lezers aan het einde dezer artikelen 'komen en daardoor in herinnering zal 'gebragt al 'de Nederlander tegen de 'loyauteit' 'de 'waarheid' heeft misdreven: dan zal 'wel geen 'vraag meer kunnen 'op het wel 'mogelijk is geweest, 'om ten allen 'de dat geveel van verontwaardiging in 'de straat, bovendien, 'de heer GROEN heeft, bij de beoor- 'deling van de polemiek der 'meeste couranten', het 'niet vergeeten, dat de Nederlander van den aanvang 'tegenover die couranten, tegenover de Natie had 'opgenomen.

De heer GROEN heeft dan vergeten, dat de Neder- 'lander zijne partij alleen noemde:

- 1o. de Christenen;
- 2o. de Protestanten;
- 3o. de Gereformeerden;
- 4o. de Vaderlanders;
- 5o. de Oranjemannen;
- 6o. de Geleerden;
- 7o. de Industriëlen;
- 8o. de kern der Natie! (Zie Grondwet no. 299)

De heer GROEN heeft deze uitsluiting buiten elke goede 'betrekkings van ieder, die niet anti-revolutionair was, 'vergetend, moesten geboren worden eene hartstogte- 'rijheid en eene opgewektheid, die aan bedaarde en 'aan discussie niet altijd bevorderlijk konden zijn en die 'soms beduidelijk door nieuwe insinuatien gevoed werden.

De heer GROEN vergeet ook, dat men niet altijd 'tegenover kon zijn jegens een dagblad, dat — gelijk de 'Nederlander, en ook hierin was het de trouwe echo van 'den heer GROEN zelven — open en rond andersden- 'kende, als 'revolutionnaires' en 'godloochenaars' brand- 'merkte. Mr. W. SIWERTZ VAN REESEMA maakte, niet 'onder 'dat wij, reeds vroeger den heer GROEN op 'de omstandigheid opmerkzaam, als een bewijs, dat 'de heer GROEN, al nu en dan de gewone grens der beleefd- 'heid, werd overschreden, dit altijd het noodzakelijke 'geveel is geweest van de uitarting, door de Nederlander 'tegen den heer GROEN gedaan:

De heer Groen mij welligt hier of daar niet beleefd 'gelooven, verzoek ik hem te bedenken, dat tegen 'over de gewoonte heeft andersdenkenden als revolutionnaires 'te brandmerken, wel onpartijdigheid, maar 'minder gemakkelijk hoffelijkheid kan in acht genomen wor- 'den. (Grondwet, no. 141).

De heer Groen is, bovendien, onbillijk in zijn oor- 'deel, zijne meening toch 'was de Nederlander 'tegenover, (No. 1585); maar voor die keeren,

waar in de Nederlander een te sterk gekleurd woord mogt zijn ontvallen, vindt de heer GROEN eene reden van verschooning in den geheel exceptionnelen aard eener politieke courant.

Vinet zegt: «le journal c'est l'orateur, une plume à la main.» Hier is dus het vuur der improvisatie met het schrikverwekkend *littera scripta manet* (wat geschreven is blijft geschreven) in vereniging gebragt. Er is, bij de sfeerheid der dagelijksche uitgaaf, indien ik het dus mag uitdrukken, een schriftelijk spreken voor de vuist, waarbij geen twisten met den stenograaf vergund wordt.

Meer dan iemand beamen wij deze stelling; want ook wij zijn, gelijk de heer GROEN het is geweest, «slaf van de courant»; ook wij moeten dagelijks schriftelijk spreken voor de vuist; maar wij vragen den heer GROEN of het niet billijk ware, om dezelfde reden van verschooning te vinden voor de meeste overige couranten? Wij vragen, of wanneer de heftigheid der polemiek van de meeste couranten wordt toegeschreven aan «weezin» of «verachting» en de heftigheid van de Nederlander aan «het vuur der improvisatie» of dan ook niet op nieuw de schijn geladen wordt op de anti-revolutionnaire partij: «dat zij in een ander jaakt, wat zij zelve niet schroomt te doen?»

Nog in een ander opzigt heeft de heer GROEN dit punt verkeerd beschouwd. «De heftigheid van den onderlingen strijd,» — zegt de heer GROEN — «was welligt zoo sterk niet als van den eensgezinden strijd, die tegen de Nederlander, en ook persoonlijk tegen mij, gericht werd.» Wij ontkennen dat de strijd tegen den heer GROEN persoonlijk is gericht geweest: hij werd slechts gevoerd tegen de verderfelijke strekking van de beginselen der anti-revolutionnaire partij. De Nederlander zelf heeft eenmaal de teergevoeligheid gewaakt, waarmede men, volgens hem, — en dikwerf als een middel om discussie te ontwijken — als persoonlijke beleediging opnam, hetgeen over de verderfelijke strekking van beginselen gezegd werd.

Ten andere: de discussie (en het is dikwerf een middel om ze te ontwijken geweest) wordt onmogelijk gemaakt, wanneer men als persoonlijke beleediging opneemt hetgeen over de verderfelijke strekking van beginselen gezegd wordt. (Nederl. No. 1029.)

Die ongegronde klacht van «persoonlijken aanval» heeft dan ook in de Nederlander steeds in verband gestaan met het antwoord: «met u is discussie onmogelijk» en opmerkelijk inderdaad, is het verschijnsel — en wij zullen daarvan nog menig treffend voorbeeld aanvoeren — dat zoo dikwerf antwoorden moeilijk was, of onmogelijk werd, als «persoonlijke beleediging» juist door de Nederlander werd opgenomen, wat slechts «over de verderfelijke strekking van beginselen» was gezegd.

Eindelijk — om betreffende dit punt te eindigen — een enkel woord over de publiciteit, welke de heer GROEN aan zijn deelgenootschap in de redactie van de Nederlander heeft gegeven.

Niet altijd werd zoo open, en zoo rond verklaard, dat de heer GROEN, «op zeer enkele wenken en opmerkingen na,» die dan nog bij vergissing werden opgenomen, de geheele Nederlander schreef. Wel wist men, en de heer GROEN had het erkend, dat er tusschen hem en de Nederlander eene «naauwe betrekking» bestond; maar eene «naauwe betrekking» — gelijk van schier ieder dagblad, teregt of ten onrechte, ten aanzien van dezen of genen persoon gezegd wordt — of eene «dagelijksche redactie» van al hetgeen in een blad te lezen staat: daartusschen ligt een hemelsbreed verschil. De Nederlander zelf heeft dan ook nimmer getracht aan een ander denkbeeld voet te geven, dan aan de bestaande «naauwe betrekking». Immers, waar en de heer GROEN dringend voor het lidmaatschap der Kamer werd aanbevolen, en het publiek dagelijks schier niets anders te lezen kreeg, dan citaten uit de werken en redevoeringen van den heer GROEN; waar zelfs, hetgeen de heer GROEN gezegd of geschreven had, als «meesterlijk» werd gekarakter-

seerd: dáár was het niet te onderstellen, dat de heer GROEN zelf «schriftelijk sprak voor de vuist.» Indien eene der Couranten zoo iets zou ondersteld hebben: wij vreezen dat de Nederlander die bewering als eene insinuatie, strijdig met het karakter van den heer GROEN, zou hebben getrademerket. Het incognito is dehalve niet «van den beginne af versmaad»; de heer GROEN heeft zich niet «vrijwillig onderworpen, alleen aan hetgeen in Frankrijk bij de wet aan allen opgelegd is» (Nederl. No. 1537); immers slechts zeldzaam, alleen bij zekere gelegenheden, verschenen in de Nederlander artikelen door den heer GROEN geteekend; en het was juist deze omstandigheid, die het geloof bevestigde, dat al het overige niet was van zijne hand. Wanneer, dan halve, nu, bij 't afscheid, wordt erkend, dat «op zeer enkele wenken en opmerkingen na,» alles was van de hand van den heer GROEN: welnu, dan was ook tot het einde toe het incognito slechts voor een klein gedeelte opgeheven; en dan wordt tevens andermaal be- wezen, hoe weinig gegrond de klacht van «persoonlijken aanval» is geweest, waar men zelfs de medeweten- schap of de medewerking van den heer GROEN niet onderstellen kon.

Dat de openbaarmaking van den naam des schrij- vers «bevorderlijk» zou zijn aan «wezenlijke publiciteit», zoo als de heer GROEN meent: dat kunnen wij niet beamen. Wanneer in Frankrijk het amendement FR- GUY eene verlamrende werking voor de vrijheid van gedachtewisseling heeft gehad: die werking zou in een land, zoo klein als 't onze, doodelijk zijn. Hier geldt, meer nog dan elders, het gewigt van den naam verre boven het gewigt der redenering; en dat is zoo waar, dat zelfs de heer GROEN, die het vooroordeel tegen de Journalistiek hier te lande door zijne open- lijke optreding heeft willen helpen vernietigen, zich niet kon verheffen boven het vooroordeel, dat hij be- streed; want hij voegt er schier in één adem bij (No. 1585): «In de couranten-polemiek is men, in «naamloos en gedeeltelijk in slecht gezelschap.»

Het gezag van den naam is in Nederland bij de massa nog zoo groot, dat het genoege is, dat deze of gene iets gezegd hebbe, om alle grondige vertoogen, daar tegen aangevoerd door minder aanzienlijke personen, in het water te doen vallen. Als men eene volgzame meerderheid in de Volksvertegenwoordiging soms blind- deling ziet volgen het advies van een bekenden naam, hoe grondig dat advies ook door feiten of door de wetenschap wederlegd worde: is het dan wonder, wanneer de dagbladpers alleen haar invloed kan doen gelden op de massa, wanneer zij de namen van hen met den sluier des geheims bedekt, wier inlichtingen en wier onderrigt alleen door dat incognito geapprecieerd wor- den; wier vertoogen bijv. door den heer GROEN zelven dag aan dag en jaar op jaar zijn bestreden, welligt alleen omdat men ze toeschreef aan mannen, aan hem in positie gelijk, en die men misschien onbeantwoord zou hebben gelaten, bijaldien men de nederige schrij- ver met name kende?

Wanneer dan ook, overal elders, het prijs geven van zijnen naam aan de publiciteit, kan genoemd wor- den een groot offer aan die publiciteit gebragt: wij ge- looven — ofschoon wij tevens gelooven, dat het niet met die bedoeling is geweest — dat het «strijden met open visier,» zooals de heer GROEN het noemt, aan den invloed van de Nederlander meer voor- dan na- deelig is geweest; want het is niet aan alle dagbladen gegund een man aan 't hoofd te hebben, van zoo hooge maatschappelijke positie, van zoo uitstekende ta- lenten als de heer GROEN. Met dien naam heeft men getracht menigen tegenstander te verslaan, zoo dik- werf bewijsvoering en redenering te kort schoten.

Hervorming van het belastingstelsel behoorde steeds tot de beginselen der constitutionnelle partij; een begin- sel, dat krachtige wederspraak ondervond, dat heftig

tegenstand onmoette, zoodra de toepassing beproeft

Dat beginsel werd vergaard en belasterd; 't wordt nog als een uitvloeisel van ongelooft en revolutie ten toon gesteld.

Er wordt eene groote mate van vertrouwen in de deugdelijkheid van het beginsel vereischt en het mag niet falen aan eene welgegronde overtuiging der heilzame strekking van dat beginsel, wanneer men steeds met kalme het tijdstip verbeidt en het zeker verwacht, waarop men de overwinning van dit beginsel aanschouwen zal.

Er behoort geloof toe, om te kunnen zeggen: „dat beginsel zal zich zelf helpen.“

Het heeft dan ook zich zelf geholpen en het zal dit blijven doen, naarmate het minder belemmering van vooroordeel en partijzucht ontmoet. Immers, de eenvoudige ontwikkeling van dit beginsel moet op ieders overtuiging werken. De heer THORBECKE deed zulks in de zitting van den 11 Junij jl.:

„Eene der grootste en heilzaamste vorderingen der wetgeving van onzen tijd, eene der schitterendste overwinningen van het gezond verstand op vooroordeel, is de rigting om de grond- en hulpstoffen der nijverheid van lasten te ontheffen. Dat beginsel, eens gevat, eischt dat men het over de voeding en het gansche levensonderhoud van den arbeider uitbreide. De eisch is, dat de belasting de voortbrenging niet trefte; kapitaal, of de goederen tot voortbrenging van nieuwe goederen bestemd, en arbeid moeten niet worden belemmerd. Het is de eenvoudige vraag, dat men om de vruchten den boom spare.“

„Over het verband van dat beginsel met den toestand en de loonen der arbeidende klasse denk ik niet uit te weiden. Ik stip slechts aan, hoever het gevoelen van den Minister van Buitenlandseke Zaken van dat beginsel afwijkt, die ter gelegenheid van de discussie over ons eerste voorstel in den herfst van 1853 de minvermogensden troostte met de weldadigheid der rijken. Eene beschouwing, die bij het oordeel over de betrekking tusschen een belastingstelsel en de loonen, zoo mij voorkomt, buiten den kring van den staatsman ligt. Maar een verschijnsel, dat in hooge mate opmerking verdient, is het stationaire der loonen, waarop ook de Minister van Financien eergisteren wees. Ik herinner eene bijdrage van een anderen kant tot de kennis van dat verschijnsel. Verleden winter heeft de regering van Brussel eene enquête ingesteld over de loonen, zoo ver men in de geschiedenis van die aangelegenheden kon teruggaan. Men kon het niet met zekerheid verder brengen dan tot 1804, dat is over eene reeks van vijftig jaren, en wat heeft men bevonden? Men heeft bevonden, dat de loonen in Brussel thans nog op dezelfde hoogte zijn als in 1804, ondanks de verhooging der lasten, ondanks de verhoogde prijzen der levensbehoeften. Ik trede niet in de oorzaken van het bedenkelijk feit, dat de staathuishoudkundigen dit eene snellere toename van de volkomenigte, dan van kapitaal, tot loon besteed, verklaren.“

„Maar men brengt eene reden in, die, zoo zij juist ware, van beslissend gewigt zoude zijn; eene reden, die in vroeger tijd gelijk tot dat verre weerkhouden heeft, ten aanzien der belastingen, die op den arbeid drukken, de maatregelen te nemen, welke wij verlangen. De reden is die, welke wij van onderscheidene leden in deze discussie hebben vernomen, en welke reeds vóór enige jaren door den tegenwoordigen Minister van Buitenlandseke Zaken, toen lid dezer vergadering, in de zitting van 17 October 1850 werd gegeven. Men zegt: de arbeider betaalt de belasting niet; zij wordt door den werkgever vergoed.“

„Mij dunkt, bij hen, welke aan die reden hechten, moet toch daartegenover aanstonds de twijfel rijzen, of zij wel in andere gevallen geldt dan in dat waarin de arbeiderman de wet aan den ondernemer kan stellen. Kan de arbeider de wet aan den ondernemer stellen, dan kan hij dezen verplichten de belasting te dragen die op 't geen hij, arbeider, tot levensonderhoud noodig heeft drukt. Maar in andere gevallen, wanneer er meer werkvrugende handen zijn dan ondernemers die werkvrugende handen behoeven, zal daar de arbeider de belasting op den ondernemer kunnen schuiven? Men zegt: de arbeider kan niet betalen: Mijnheer de Voorzitter, hij moet betalen! en wij weten, hoe rekkelijk, helaas, zijne dagelijksche ellende is.“

„Gesteld echter, dit ware onjuist en het beweren ging voor alle gevallen door: „het is niet de arbeider die betaalt, het is de werkgever.“ wet dan, Mijnheer de Voorzitter, zou men dan hetgeen men zich voorstelt, hebben betoogd? Zal dan de meester of ondernemer het loon niet berekenen naar hetgeen hij aan den arbeider voor den accijns moet vergoeden? De meester zal zooveel minder aan loon kunnen besteden, als de verhooging van den broodprijs door den accijns bedraagt. Deze verhooging zal van het kapitaal, tot arbeidsloon bestemd, moeten worden afgetrokken. Stel, Mijnheer de Voorzitter, van het brood, dat de arbeiders in Nederland eten, worden twee millioen gulden aan accijns opgebracht, zal dan niet zooveel minder arbeidsloon worden verdiend? Dat gedeelte van het industrieel kapitaal, waaraft de loonen worden betaald, ondergaat eene vermindering, gelijk staande met de verhooging van den prijs door den accijns, of het die vermindering eerst ondergaat, nadat het in de hand van den arbeider is gekomen, dan die reeds vroeger, toen het nog bij den ondernemer was onderging: de uitkomst is dezelfde. De belasting drukt op het kapitaal en niet enkel met het bedrag, dat in de schatkist vloeit, maar met meer nog, met al hetgeen waarmede de accijnshelling den prijs der waar verhoogt.“

„Hoe men het keere of wende, Mijnheer de Voorzitter, (en hoe redenen kunnen worden gekeerd of gewend, daarvan hebben wij al menig verrassend voorbeeld in deze discussien gezien), de arbeider zal altijd worden getroffen, omdat het productief kapitaal, en daarmede de voortbrenging wordt aangetast. Alle beperking der voortbrenging is ten nadeele van den arbeider. Voor hem worden derhalve de middelen om tot eenige welvaart te geraken, om zijn toestand te verbeteren, om zich te ontwikkelen, om aan zijne kinderen eene goede opvoeding te geven, bemoeid.“

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZICHT.

Het nieuws uit Parijs is uitermate schraal. Men meldt men, dat daar de commissien van het Wet-

gevend Ligchaam eergister niet gearbeid hebben, het is voorzien is dat de gewone zitting wel tot Zaterdag e.k. zal voortduren.

De dagbladen hebben slechts eene enkele dépêche ontvangen. Zij meldt, dat de *Wiener Zeitung* Zaterdag den 7ten artikel heeft medegedeeld in antwoord op eene zinnede der redevoering van den Keizer der Fransosen, welk artikel geacht wordt een half officieel karakter te hebben.

„Oostenrijk,“ zou daarin gezegd worden „heeft de pligten vervuld, welke het opgelegd zijn in het tractaat van 2 Dec., en het is niet verplicht om nadere stappen te doen.“

De *Sinaï* heeft te Marseille tijdingen aangebragt uit Konstantinopel.

De algemeene aanval op Sebastopol werd tegen 10 Julij te gunst gezien.

Uit Kars wordt van den 16en Junij gemeld, dat eene demonstratie der Russen was afgeslagen.

De Russen hadden zich naar Aytch-Kaleh teruggetrokken. Het antwoord van Pruisen op de laatste mededeeling van Oostenrijk van 24 en 25 Junij is, naar men zegt, dezer dagen uit Berlijn verzonden.

Naar hetgeen bij voorraad uitgelekt is ten aanzien der bedoelingen van de Pruisische regering, vermoedt men, dat dit antwoord wat den vorm betreft, zeer vriendschappelijk is en dat op geen volstrekte wijze de handhaving der *Kriegsbereitschaft* geweigerd wordt; maar op andere gronden dan die welke tot ondersteuning van het verzoek van Oostenrijk strekken.

Indien dit alzoo is, dan heeft klaarblijkelijk het kabinet van Berlijn slechts geantwoord op hetgeen Pruisen alleen betreft; want wij hebben reeds doen opmerken, dat alle Deutsche Staten van lageren rang zich, zoodra mogelijk, beijverd hebben om hunne uitgaven voor het leger te verminderen, en het is waarschijnlijk, dat zij die op nieuw willen vermeerderen wanneer Oostenrijk de zijne vermindert.

Uit Londen wordt in eene telegrafische dépêche dd. gister gemeld:

De waarborg voor de Turksche leening groot vijf millioen pond sterling rentende vier ten hondert, is door Frankrijk en Engeland geteekend.

De diplomatie te Weenen venrikt thans niet veel. — Lord Westmoreland is op weg naar Engeland; de baron de Bourqueney maakt zich gereed om te vertrekken; de minister van Pruisen graaf Arnheim is reeds te Baden aangekomen, graaf Bille-Brahe, minister van Denemarken, heeft zich op weg begeven om gebruik te maken van het hem voor eenige maanden verleend congé en het vertrek van den minister van Rusland, prins Gortschakoff, naar Stuttgart waar hij zijne afscheidsbrieven zal aanbieden is stellig bepaald op 14 Julij.

Eindelijk heeft Arif Effendi, Ottomanisch afgezant, op zijne haart Weenen verlaten, om zijn verblijf te vestigen op vier mijlen afstands van de hoofdstad.

De prins van Pruisen is Vrijdag avond van Berlijn naar St. Petersburg vertrokken. De Pruisische *Monitor* en de ministeriële correspondentie melden eenstemmig, dat deze reis volstrekt geene staatkundige beteekenis heeft.

Op nieuw verlevendigen zich de geschillen tusschen de Hanoversche Kamers en het Ministerie. Het door beide Kamers benoemd comité voor het voorafgaand onderzoek der ontwerpen tot grondwets-herziening heeft der regering verzocht om de beloofde confidentiële mededeelingen.

Het Ministerie heeft geantwoord, dat het volledige vragen afwacht; bij voorraad echter reeds de confidentiële nota van 24 Januarij uitsluitende. Maar het is juist dat stuk, waarvan de kennis van het meeste belang is voor het comité, omdat men door de daarin uiteengezette redenen is overtuigd geworden van de onvermijdelijke noodzakelijkheid tot hervorming. De regering schijnt vast besloten te zijn, om alle mededeeling te dezer zake te weigeren, en het schijnt even zeker, dat het comité in dit geval weigeren zal in een onderzoek te treden.

In de zittingen van 3 en 4 Julij heeft de raad van notabelen in Denemarken het onderzoek geëindigd van het eerste en ten deete ook van het tweede hoofdstuk der Grondwet.

Het dagblad van Savoye verzekert, naar aanteiding van brieven uit Romo, van zeer wel onderrigte personen afkomstig, dat de Pauselijke regering genegen zou zijn, om zoo niet het beginsel, dan toch den vorm der kennisgeving van den heer Franzoni, betrekkelijk de uitvoering der wet op de kloosters, opeelijk af te keuren.

Wij kunnen bezwaarlijk gelooven, dat deze berichten juist zijn, en met het oog op de volmaakte overeenstemming, welke ten aanzien van den grond der zaak bestaat, tusschen de Piemontsche bisschoppen en het hof van Rome kunnen wij niet onderstellen, dat dit laatste besloten zou hebben, den vorm van den tegenstand te laken, hetgeen toch ook tot niets zou leiden.

De *Loba du Mont-Blanc* deelt te dezer zake den tekst mede der instructie, door de bisschoppen van Savoye aan hunne onderhoorige geestelijken gegeven. Dit stuk, dat onzen twijfel zeer wettigt, heeft veel overeenkomst met de reeds bekende stukken dienaangaande.

Indien de instructie, door de bisschoppen van Savoye gegeven, streng opgevolgd zouden worden, dan zou daaruit de materiële onmogelijkheid ontstaan, om de wet op de kloosters toe te passen.

Uit Londen wordt, dd. 7 Julij, gemeld: In West-End is men zeer ongerust voor den dag van morgen.

Overal zijn biffetten aangeplakt, waarbij de werkheden worden opgeroepen om deel te nemen aan eene groote manifestatie in Hyde-Park, en heden avond zou eene meeting plaats hebben in de City.

In gezegde plakaten worden zelfs de landlieden opgeroepen om deel te nemen aan deze manifestatie, welke dijnmaal tegen de politie gericht is.

Deze neemt op hare beurt al de maatregelen, welke tot

handhaving der orde noodig kunnen zijn. (Tot dus verre hebben wij niet vernomen, dat de bekende manifestatie Zondag jl. plaats gegrepen heeft. Wij hopen dat, in dit opzigt, de spreuk moge bewaarheid worden: „geen nieuws, goed nieuws.“)

Binnenland.

Staten-Generaal.

Eerste Kamer.

ZITTING VAN DINGSDAG, 10 JULIJ.

In deze zitting zijn de discussien voortgezet over den ontwerp van wet tot voorloopige voorziening in waterschapsbelangen.

Voor zoover het mogelijk is de sprekers te hooren, daarvan slechts het volgend resumé worden gegeven.

De heer VAN NISPERN VAN PANNERDEN ontwikkelt in breede zijne bezwaren tegen de voorloopige voorziening vóór de indiening eener algemeene wet, voorgeschreven art. 191 der grondwet en waarop hij het allereerst aandringt door de grondwet gewild en door het staatsbelang vorderd.

Spr. vreest, dat deze partiële voorziening leiden tot verschuiving der algemeene wet, en zou dit al waterschappen wenschelijk is, dan is dit zeker voor ingelanden niet het geval. Na deze algemeene bedenkingen hebben vooropgezet en toegelicht door de geschiedenis der Grondwet en den aard der zaak, treedt hij in afzonderlijke beschouwing der drie hoofdafdeelingen der wet.

10. Spr. acht de strafwetgevende magt, hier waterschapsbesturen toegekend, niet in den geest der wet en in allen geval ontijdig en onvolledig geregeld.

Spr. betoogt dit door een overzigt te geven van de geschiedenis der grondwetsherziening op dit punt, waaruit blijkt, dat de Regering en de overgroote meerderheid der Eerste Kamer het destijds ons waren, dat aan de waterschapsbesturen geene strafwetgevende magt toekomt. Maar zoo dit ware, dan ontbreken er nog onderscheidene noodigheden, vooral omtrent de wijze van afkondiging en de voor de verbindbaarheid der reglementen.

20. Ook in de tweede afdeeling van het ontwerp de middelen tot voorziening bij verzuim of weigering besturen om werken uit te voeren, heeft Spr. groot bezwaar. Daarin ligt z. i. opgesloten, dat de gelden der waterschappen dienstbaar kunnen worden gemaakt aan algemeene belangen en de belangen van andere waterschappen.

Spr. ziet in die afdeeling eene eerste poging om de belangen der waterschappen aan andere belangen dienstbaar te maken, en dat bestrijdt hij in het belang der waterschappen en der ingelanden.

30. Behandelt spr. de derde afdeeling, handelende de regeling der waterschapsbelangen in meer dan een provincie. Deze afdeeling heeft haren oorsprong te danken aan de zaak van het kanaal van Steenuloek. Spr. treft eene ontwikkeling van die zaak en de nadeelen door derland daardoor geleden. Ook de beginselen in deze afdeeling opgenomen, acht hij niet overeenkomstig met de schriften van ons staatsregt.

De heer MARTENS VAN SEVENHOVEN schijnt mede op van de niet-aanhouding der algemeene wet, tegen de partiële regeling gesteund zijn, omdat daardoor die algemeene wet zal worden verschoven en die regeling belemmerd.

De heer VAN DAM VAN ISSBIT zegt, dat de redenen der bestrijders, gisteren en heden gehouden, taak gemakkelijk hebben gemaakt. Zijns inziens is toch daardoor dringend bewezen, dat het een en ander lijken stap zou zijn, als wij door deze partiële regeling indiening der algemeene wet zouden verschuiven. staande onzekerheid en verwarring zal daardoor nog worden. De verwerping van het tegenwoordig ontwerp een grond van aandrang bij de Regering zijn om de algemeene wet aan te bieden, ofschoon Spr. de moed heden daaraan verbonnen niet wil ontveinen.

Spr. deelt ook tot zekere hoogte de ingehragte bezwaren a. omtrent de toekenning van strafwetgevende magt waterschapsbesturen, opgenomen in de eerste afdeeling tegen de te groote magt aan Gedep. Staten toegekend in de tweede afdeeling, die reeds zoo groote magt hebben, en de regeling van de waterschapsbelangen meer dan een provincie rakende (waarbij het betreft de beruchte zaak van het kanaal van Steenuloek) in de derde afdeeling wet opgenomen. Dit alles doet spr. met vertrouwen deze voordragt stemmen. In den loop zijner rede, heeft hij ook stil bij de zaak van het kanaal van Steenuloek daarmede voorgevallene. Hij bespreekt daarbij de voor men regeling dezer zaak en is van oordeel, dat de wet tot beslissing aan den Koning niet anders is dan de beslissing door den waterstaat en dan zal er dit nadeel bij zijn, dat handelingen, die ten bezware strekken het een of ander district, zullen worden geweten en eerbiedig hoofd van den Staat. Spr. brengt dit in verband tot de gesteldheid van den Tielerswaard, in betrekking tot de hovengelige landen.

In een woord, die magt bij het laatste artikel der Grondwet opgedragen, en die toch alleen op het ad hoc betrokken amtenaren moet rusten, zou strakken eene verkeerde opvatting, hen, die zooveel geheiligde liefde voor het Huis van Oranje hebben en waaraan zij zich laatstelijk nog zoo zeer heeft kunnen overto

dan waan te brengen dat de nadeelige maatregelen aan het hoofd van den Staat zijn toe te schrijven.

De heer VAN ELSINGA heeft mede gewichtige bezwaren tegen het ontwerp. Z. i. gaat men daarbij twee stappen achterwaarts. In de eerste plaats komt daardoor de algemeene wet, voorgeschreven bij art. 191 der Grondwet, op den achtergrond; en ten tweede wordt ook door de opdracht van de beslechting der geschillen aan den burgerlijken regter, de regeling der administratieve magt geheel op den achtergrond geschoven. Spr. ontvoant beide deze bezwaren en acht vooral die opdracht aan den burgerlijken regter niet goed, zich daarbij beroepende op het publiek regterlijk karakter der waterschappen en dus op de onbevoegdheid der regterlijke magt om tusschen heiden te treden.

De heer SASSEN antwoordt aan sommige sprekers, en handhaaft zijne argumenten van gisteren ten voordeele der voordragt.

Na de gewone pauze stelt de voorzitter voor de beraadslagingen over de ontwerpen nopens den suikeraccijns en het tonnegeld te bepalen op aansch. Donderdag.

De heer INSINGER zegt, dat de suikerwet van veel belang is en een gewichtigen invloed zal uitoefenen op den handel en de industrie. Hij stelt dus voor de beraadslagingen daarover uit te stellen tot de volgende zitting.

De heer VAN BLOKHOVEN zegt dat de Eerste Kamer zich niet wil onthouden kan een ontwerp te onderzoeken, dat door de Reg. is aangeboden, bij de Tweede Kamer aangenomen, en aan deze Kamer op eene grondwettige wijze is toegezonden. Uitsstel zal hier met afstel gelijk staan. Hij gelooft dat zoodanig afstel niet is overeenkomstig de grondwet en geene houding heeft voor deze Kamer. Wat zou het gevolg van het uitsstel der beraadslagingen zijn? Het zou zijn alsof er niets ware gebeurd; want de wet zou dan onafgedaan en in de nieuwe zitting op nieuw aangeboden moeten worden.

De heer VAN SWINDEREN zegt, dat als hij de motie van den heer Insinger wel begrijpt, deze strekt om te scheiden wat de Regering bijeengevoegd heeft, namelijk de verhooging van den suikeraccijns en de afschaffing van het tonnegeld. Wat zal het gevolg der goedkeuring dier motie zijn? Dat het tonnegeld afgedaan zal worden, en de suikerwet onafgedaan zou blijven. Spr. acht het wenschelijk dat de Min. v. Fin. zich bepaald over het uitsstel verklare.

De heer CREMERS gelooft ook dat het uitsstel gelijk zou staan met eene verwerping. Er zijn toch leden die meenen, dat de zaak nog niet spoedig behandeld kan worden. Hij doet dus een tweede voorstel, namelijk om de ontwerpen over den suikeraccijns en het tonnegeld te behandelen, kort na de sluiting of vóór de opening der kamer.

De heer VAN FINANCIËN behoeft niet te zeggen dat de verhoging der hoogsten prijs op stelt, dat beide ontwerpen in deze zitting worden afgedaan. De Regering heeft het verlagen der Kamer beantwoord, en daartoe alle inspanning aangewend.

De tijd is ook kort om alle voorbereidende maatregelen te nemen. De heer VAN FINANCIËN verzoekt de Kamer te willen de beide ontwerpen niet in deze bijeenkomst af te doen, om dien hiernede echter een onbepaald uitsstel te bedekken; zoodaen zaak af van gewigt is, dan zijn er ook daadaaken voor de Regering opgegeven, die de belanghebbenden bepalen, en waaromtrant een grondig onderzoek gevorderd wordt.

De heer VAN BEECK VOLLENHOVEN geeft in overweging, om de behandeling van het ontwerp nopens het gemaaeld, een wijzen dag te houden, alvorens tot de beraadslagingen over de ontwerpen nopens den suikeraccijns en het tonnegeld over te gaan.

De heer CREMERS trekt zijne motie in.

De heer VAN NISSEN meent dat, na hetgeen de Min. v. Financien heeft aangevoerd, de Kamer moet voortgaan met het ontwerp nopens den suikeraccijns in de volgorde te behandelen.

Met 23 tegen 14 stemmen wordt besloten de discussie over de ontwerpen betreffende den suikeraccijns en het tonnegeld op aansch. Donderdag te bepalen. Tegen de heeren Cremers, d'Abtling van Giessenburg, van Bosch van Drakestein, van Heeckeren van Wassenaar, v. Wassenaar, v. d. Oudermeulen, Insinger, van Beek Vollenhoven, Gost Jordans, Koraki van Dam van Isselt, Raspoort, Grijsbeke, de Vos van Steenwijk, en Slichterman vóór de Brake.

De beraadslagingen over het ontwerp wegens de waterschapsbelangen worden hervat.

Nadat nog genige sprekers het woord gevord hadden en de Min. van Binnen. Zaken het ontwerp verdedigd had werden de beraadslagingen gesloten.

Met 23 tegen 14 stemmen wordt het ontwerp aangenomen.

Tegen de heeren van Swinderen, Hooft, Martens van Swinhoven, van Nispen van Pannerden, van Dam van Nijl, Blankesteijn, van Elsinga, van Sasse van Isselt, Cremers, d'Abtling van Giessenburg, van Weel, van Ayva van Pallandt, Lotay en van Heeckeren van Wassenaar.

De beraadslagingen over den heer VAN REEMEN VAN REEMEN worden met 19 tegen 18 stemmen besloten, heden avond ten 8 ure de beraadslagingen aan te zangen over het ontwerp van wet tot afschaffing van den accijns op het tonnegeld.

De zitting is sat dien tijd gescheiden.

des. Koningst., benoemd tot ridder der orde van den Nederlandschen Leeuw.

Z. M. heeft aan A. van Goudoever, emeritus hoogleraar in de faculteit van bespiegelende wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Utrecht, verleend een pensioen, ten bedrage van f 2750 's jaars, en aan W. van der Dissen, gewezen opzigt van den waterstaat, een pensioen van f 850 's jaars.

Z. M. heeft benoemd tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen: te Loosdrecht o. a., den heer J. Drabbe, te Tzum, den heer J. Abelevan; tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Benschop o. a. den heer J. M. Ter Laag; tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Bepta o. a., den heer J. T. D. Ebersteijn; tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen: te Vinkveen, den heer R. R. van der Horst, te Hoogland o. a., den heer Jhr. A. C. P. Quarles van Ufford tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Nijland o. a., den heer C. Bawalda; tot ontvangers der directe belastingen en accijnsen: te 't Zandt, den heer J. Kerkhoven; te Eerum, den heer L. G. A. D. Denis; tot ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Zaltbommel o. a., den heer D. M. Cats.

Z. M. heeft aan den heer D. B. Liedermooij, op verzoek, eervol ontslag verleend als ontvanger der directe belastingen en accijnsen te Amerongen en te Eersum, behoudens aanspraak op pensioen.

Z. M. heeft bij de Directie der Marine te Willemsoord benoemd tot adjunct-commissie, den klerk C. Kikkert, en tot klerk, den surnumerairen klerk P. H. Bruijn.

Z. M. heeft den lsten luitenant J. H. Bloem, van de compagnie marsehaussier van Noordbrabant en Zeeland, op zijne aanvraag, een pensioen verleend ten bedrage van f 1080 onder toekenning van den rang van kapitein.

Z. M. heeft benoemd, bij het regiment jagers te paard, tot lsten luit. den 2den luit. G. Holtius, van het corps.

In de zitting van den gemeenteraad alhier, van heden, zijn de nog overgebleven nieuwe of gewijzigde bepalingen in het ontwerp van algemeene politie-verordening na een langdurige beraadslaging aangenomen en hiernede de geheele discussie over de zaak afgelopen. Daarna is besloten tot de stemming over het geheel over te gaan in de eerstvolgende raadsvergadering, nadat een volledig afschrift van het ontwerp met al de daarin achtervolgens gebruyte wijzigingen en veranderingen zal hebben ter lezing gelezen.

Voorz. heeft de Raad zich vereenigd met de conclusie van het op 21 November 1854 uitgebragte rapport betreffende het Gymnasium.

Besluit is na langdurige beraadslaging aangenomen de beslissing op het request van de Vereniging alhier, verzoekende schiedeloostelling van f 500 voor de door haar aangewende kosten voor het bouwen van eenen nieuwen muur enz. ten gevolge der verhooging van de Willemstraat.

H. M. de Koningin en H. H. de hertogin Anna van Saksen-Weimar hebben gisteren avond de vorstelijke en den Prinseschen Schouwburg met H. D. tegenwoordigheidsvertooning bezocht.

H. M. zal heden middag op het Prinseschen te Scheveningen weder het miltariaal gebruiken.

H. M. de Koningin heeft in de laatste dagen veel gebruik gemaakt van het buitengewoon Bakkersdagen, behorende aan Z. K. H. prins Frederik, gelegen naar den Leidschen straatweg.

H. H. K. H. prins en prinses Hendrik zijn gister middag ten 6 1/2 ure in goeden vvelstand van Soestdijk in deze residentie teruggekeerd.

Gister heeft alhier een geval plaats gehad, dat wel vermelding verdient. Bij het marcheren van het regiment Grenadiers en Jagers naar de Maliebaan, trok het de aandacht van den kolonel tot zich, dat een op post staande grenadier zich zoo bijzonder onderscheidde door zijne goede houding en heilheid. Na afloop van het exerceren, en vóór het vertrek uit de Maliebaan, werd die grenadier door den onder-adjudant van de wacht gehaald en voor het front gehaald. Daar werd hij door den kolonel hartelijk toegesproken, die hem tevens eene gelijke belofte schonk, met toezegging van den volgenden morgen op het rapport te zullen verschijnen. Deze handwijze van den kolonel zal zeker menig krijgsman tot aanmoediging versterken.

De Minister van Financien heeft bij resolutie van 16 Junij jl., goedgevonden en verstaan: krachtens de autorisatie van Z. M., met wijziging, in zooverre van vroeger gegeven voorschriften, te bepalen: 1o. dat de vrijdom van accijns op het zout, bestemd ter vermening onder het voeder van het veen, en vermeld in art. 50 der wet van den 26 April 1852 (Staatsblad no. 93), voortaan slechts zal worden verleend voor het op, bestemd tot vermening onder het voeder van runderen, kalveren en schapen; 2o. dat de vrijdom niet langer mag zijn, dan de verhouding van vier hond zout per dag voor ieder rund of kalf van 6 wijzen, zout per dag voor ieder schaap, gelykstaande aan een jaarlijksch verbruik van 14-60 ponden zout voor ieder rund of kalf, en van 2-20 ponden zout voor ieder schaap; 3o. dat nogtans op de thans inropende akten van vrijdom van accijns voortaan het behoeve van het veen niet zal worden teruggekomen.

De Minister van Financien (ontwaan trefkens) dat, ofschoon vele ambtenaren zich door hunnen zeer vóór 's lands belangen, evenzeer als door hun gedrag in het

maatschappelijk leven, onderscheiden, niettemin bij sommigen, vooral onder de mindere rangen, misbruiken heerschen, welke voortdurend en toeneming door ernstige maatregelen behoort te worden geweerd en uitgeroeid.) heeft goedgevonden en verstaan, bij resolutie van 13 Julij 1844 vast te stellen de navolgende bepalingen: Art. 1. Ambtenaren, die zich bij of ter gelegenheid van de uitoefening hunner functien in eenen staat van dronkenschap bevinden, worden onherroepelijk uit 's lands dienst ontslagen. Art. 2. Wanneer zij, zonder tot dien trap van wangedrag te vervallen, echter aan het overdadig gebruik van sterken drank verslaafd zijn, zal dit eene afdoende reden zijn, om hen, van bevordering, gunstige verplaatsing, verlof of geldelijke welagen uit te sluiten.

De Minister van Financien (nadat geleet hebbende, op eene missive van een der vroegere heeren arrondissementdirecteurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen de vraag voorstallende, of een olijfolij, welke bij afwisseling door steen en door wind wordt gedreven, afzonderlijk, wegens iedere dier beweegbare krachten, in het regt van patent behoort te worden betrokken.) heeft, bij resolutie van 31 Mei jl., den betrokken heer provincieal directeur der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, te kennen gegeven, dat de geslede vraag, naar des ministers meening, ontkennd kan worden beantwoord, en de toepassing van een enkel regt, naar de hoogst belastbare der aangevande beweegkrachten, als voldoende kan worden aangevoerd.

De Minister van Financien heeft, bij resolutie van den 26 Junij jl., aan de heeren provinciale directeurs der directe belastingen in- en uitgaande regten en accijnsen, doen afgaan de volgende missive: Ouderrikt zijnde, dat onderscheidene commissies zich niet ontzien om, bij gelegenheid hunner dienstprestatie in branderijen en andere fabrieken, of bij den inslag van aan accijns ontwerpen goederen onder vrijdom van accijns, van accijns-pluigtgen geschenken aan te nemen van geestrijk vocht, zoo vond ik mij verplicht, U WelEd. Gestr. uit te noodigen, om ter algemeene kennisse van de bedoelde ambtenaren te willen strengen, dat het ontvangen van dergelijke geschenken beschouwd zal worden gelijk te staan met het verboden aannemen van gelijke renumeratien, met herinnering tevens aan de circulaire van den 13 Julij 1844, No. 155, volgens welke met ontslag en andere straffen zijn bedreigd de ambtenaren, die zich bij of ter gelegenheid van de uitoefening hunner functien in eenen staat van dronkenschap bevinden, of aan het overdadig gebruik van sterken drank verslaafd zijn.

De Minister van Financien, gelezen hebbende eene missive van een der heeren provinciale directeurs der directe belastingen, in- en uitgaande regten en accijnsen, houdende, o. a., verzoek om inlichting omtrent de verificatie van, onder genot van gedeeltelijken vrijdom van accijns, ten behoeve van fabrieken enz. ingeslagen wordende brandstoffen, heeft bij resolutie van 5 Junij jl. goedgevonden en verstaan, aan den afzender te zeggen, dat de directe belastingen enz. te kunnen geven, en dat de pertinente verificatie der van buiten 's lands vóór afrijken aangevande stenen steenkolen in den regeer, eeraf dan te pas komt, vanden men veronderstelt, of dat de Rijn-ijk van het betrokken schip oijfust is; of wél de verhouding tusschen maat en schraakolen aanmerklijk verschilt; of dat de aangifte van den fabrikant, wegens de op den gewonnen voel aangebragte ladingen steenkolen gebrek is; ó. dat de volle kosten der eventuele verificatie van de bedoelde ladingen door den fabrikant moeten worden gedragen, wanneer hij gebruik maakt van de vergunning, bedoeld bij lett. A. In der resolutie van den 23 Februarij 1847, no. 58, en zoq ook, bijaldien een verschil van meer dan 4 pct. bevonden wordt bij verificatie van eene door den fabrikant overeenkomstig art. 4 van het reglement van den 13 Februarij 1834 (Sibf. no. 6) aangevoerde partij brandstoffen.

De Minister van Marine heeft ter kennis van de belanghebbenden gebragt, dat gedurende de maanden Julij, Augustus en September dezes jaars, en niet langer, ten kantore van de betaalmeesters in de arrondissementen, de voldoening zal geschieden der gagementen ten laste van den Staat, over het tweede kwartaal dezes jaars, met die verstande, dat hier alleen bedoeld worden de tijdelijke pensioenen, die door de zorg van het Departement van Marine worden voldaan; zullende gezegde betaling aangenomen met dat 6 dezes en voortaan over gemaaeld tijd van dageliks, zon- en feestdagen uitgezonderd.

De gecommiteerden der hoofd-commissie tot de zaken der Israëlieten, hebben ter kennisse van de daarbij belanghebbenden gebragt, dat bij besoliking van den Minister voor de Zaken der Herrormde Beroedienst enz., dd. 7 Julij jl., tot leden der algemeene commissie van examinatoren voor Israëlitische goewilens-oudervrijers enz. over 1855, zijn benoemd, de heeren: A. de la Ville, te Amsterdam en J. E. Andries, te 's Gravenhage; en zulks tot vervanging van de heeren B. S. Rubens Jr., te Amsterdam, en Mr. S. J. van Lier, te Utrecht, die verhindert zijge worden op te treden als leden der voormelde algemeene commissie.

Op aansaanden Donderdag den 19 Julij 1855, zal de gewone afdiening van den Minister van Financien geen plaats hebben.

In deze residentie zijn aangekomen op aan het hotel de Europees afgestapt de graaf de Harbes, van Brussel, den heer C. Blanco en Lermana Don Pedro, komende van Villablans, en de ridder de Winkler komende van Niesse.

* Naar men verneemt is het hoofdbestuur van den Engelsch-Internationalen telegraaf te Amsterdam, thans geheel in gereedheid en zal alzoo weldra het in deze residentie gevestigde bureau derwaarts worden overgebracht.

De Vereeniging *Vaderland en Koning*, heeft gisteren avond tot haren candidaat voor het lidmaatschap van den gemeenteraad gekozen den heer J. W. H. Smislaert, in plaats van den heer Mr. A. Deketh, die verzocht heeft niet weder in aanmerking te komen. De candidaten dezer vereeniging zijn nu de heeren: F. M. Schmolck, Mr. H. baron Collet d'Escury, P. Varkevisser, Jhr. Mr. G. L. H. Hooft, Mr. F. M. baron van der Duijn, Mr. J. G. A. Clant, Mr. A. de Pinto, Dr. W. H. Meijer, Dr. B. van Gogh, J. C. van der Kemp, Mr. D. Polak Daniels en J. W. H. Smislaert.

Bij het Departement van Binnenlandsche Zaken is, ten behoeve der noodlijdenden door den jongsten watersnood, ontvangen, van N. N. onder het postmerk Rotterdam, 4 Julij 1855, twee gulden zeven en veertig centen, in twee coupons 2½ percents nationale werkelijke schuld, elk groot / 1.23½.

Volgens een berigt van Zr. Ms. consul te Emden van den 28sten Junij j., was het aldaar in den handel en de scheepvaart stil. Over het algemeen stond het veldgewas niet voordelig; de boekweit alleen beloofde veel, en van het koolzaad verwachtte men een middelmatigen oogst,

Blijkens eene van Zr. Ms. consul te Lubeck ontvangene opgave, is die haven gedurende de eerste helft van het loopende jaar door 15 schepen onder Nederlandsche vlag bezocht geworden. Hiervan kwamen er: van Amsterdam 1 met stukgoederen; van het Vlie 1 in ballast; van Antwerpen 3 met stukgoederen; van Sunderland 1 met aardewerk en 1 met steenkolen; van Hartlepool 2 met steenkolen; van New-Castle 2 met stukgoederen en 2 met steenkolen; van Liverpool 1 met stukgoederen en van Koningsberg 1 met stukgoederen. Van bovengemelde vaartuigen vertrokken er: naar Zvulle 1 met boekweit; naar Wormerveer 1 met boekweit; naar Dordrecht 1; naar Trelleborg 1 in ballast; naar Fridericia 1 in ballast; naar Malmoë 1 in ballast; naar Assens 1 in ballast; naar de Oostkust van Engeland 1 met lijnkoeken; naar Ystadt 1 in ballast; naar Stolpe 1 in ballast, en naar de Oos-zee 3 in ballast. Vorts kwamen er nog 2 vreemde schepen in ballast uit Nederland te Lubeck aan, en vertrokken derwaarts 2 vreemde schepen met rogge.

Dat voormelde Nederlandsche schepen grootendeels in ballast zijn vertrokken, is voornamelijk daaraan toe te schrijven, dat de schippers bij hunne komst te Lubeck reeds te Rensburg contracten hadden gesloten om in Deensche en Zweedsche havens granen voor Engeland te laden, en ook omdat vele der van Lubeck naar de Oostzee bestemde afzendingen thans meerendeels per spoorweg over Hamburg, en van daar door stoombooten geschieden, vermits zulks, door vermijding van het Holsteinsche kanaal en den Sondt, nagenoeg even goedkoop uitkomt als de directe afscheping van Lubeck, en bovendien een vrij aanzienlijk verschil in den tijd daarstelt. Ten gevolge van de groote behoefte aan granen voor het binnenland en den Rijn zijn er vanden afzendingen aan de zeezijde minder aanzienlijk dan in vroegere jaren.

Met uitzondering van de rogge zijn over het algemeen goede resultaten van den oogst te wachten.

Bij besluit van den gemeenteraad van Eindhoven van 1 Junij j., is bepaald de uitvoering van twee jaar- en beestenmarkten, te houden op Dingsdag vóór Pinksteren en op Dingsdag na Onze-Lieve-Vrouw-Hemelvaart.

Te Delfshaven zal den 12 dezer van de scheepswerf de *Onderneming* van den heer H. de Hoog te water worden gelaten het voor rekening der heeren Jut en Comp te 's Gravenhage, nieuw gebouwde en voor de groote vaart bestemd barkschip *Hebe* groot ongeveer 400 lasten.

Gisteren is te Rotterdam eene vergadering gehouden van heeren deelhebbers in de Rotterdamsche telegraaf-maatschappij, waarin, o. a., werd bekend gemaakt, dat over de verschillende kantoren te zamen waren overgesleind, van 21 Oct. tot ult. December 1854, 901 dépêches en 524 scheepsberigten, en van 1 Jan. tot ult. Junij 1855: 2215 dépêches en 1067 scheepsberigten.

Uit Hardenberg wordt gemeld, dat het grasgewas thans tot / 50 per dagwerk gestegen, en dus in eenige dagen ruim 40 p.ct. in waarde gerezen is. In eene kleine reeks van jaren maakt dit een verschil van 100 tot 400 p.ct.

Volgens berigten uit Curaçao van 28 Mei zou de gele koorts zich aan boord van de *Pallas* hebben voorgedaan en zouden er van de schepelingen, in April ll. met het transportschip *Frederik Hendrik* aangebragt en op de *Pallas* overgeplaat, onderscheidene door de koorts zijn aange-tast en in de laatste dagen weder eenige bezweken zijn. Zij die op de *Arend* waren overgeplaatst bleven tot dus ver bevrijd.

In de laatste correspondentie, door ons uit Curaçao ontvangen, wordt op nieuw luide geklaagd over de mishandeling der slaven, over de onverantwoordelijke wijze waarop zij in de vervullende hunner godsdienstpligten bevoordelijkt worden en over de misbruiken der koloniale besturen. Ofschoon in de dagbladen zonneklaar aangewezen en in de Tweede Kamer ter sprake gebragt, schijnt daar niet de minste acht op geslagen te worden. Trouwens, alles *in statu quo*; men hoort van geene enkele ver-

andering. Is het te verwonderen, daar de schrijver in de *Amsterdamsche Courant*, die, nu eenigen tijd geleden, als verdediger en lofredenaar is opgetreden van den hier aanwezigen betreurenswaardigen staat van zaken, referendaris bij het ministerie van Koloniën is, en men op goede gronden aannemen mag, dat het hoofd van dat departement zijne inzichten volkomen deelt? De zoo zeer verlangde emancipatie der slaven schijnt dan ook wel *ad calendas graecas* uitgesteld te zijn, en intusschen wordt niets tot hare voorbereiding aangewend.

Vervolgens treedt onze correspondent in eenige uitweiding over het gouvernement der Kolonie, op het oogenblik dat hij ons schreef. Men was toen nog in 't onzekere of de heer Elzevier, al dan niet zou terugkeeren; het voortdurend verblijf in het moederland werd hem echter van ganscher harte gegend. De fungerende gouverneur *ad interim*, de heer Gravenhorst, vroeger president der rechtbank, wordt gezegd zich altijd door strenge rechtvaardigheid en fatsoenlijk gedrag onderscheiden te hebben. Doch waaraan, dus besluit onze correspondent, onder een eerlijken, rechtvaardigen, menschlievenden en energieken gouverneur, deze Kolonie de grootste behoefte heeft, is eene goede politie. Ingerigt en gedirigeerd als op dit oogenblik, mag zij gezegd worden in geen opzigt aan hare roeping te beantwoorden. En dat hier niet meer gestolen en zelfs gemoord wordt, heeft men alleen aan den goeden aard der inwoners van deze Kolonie te danken. (de Tijd.)

Wij lezen het volgende in de *Twentsche Courant*: Wij hebben meermalen geklaagd over het bedroevende, en, voor onze vorderingen in de wettenmakerij, niet zeer vereerd verschijnsel, dat, bij de toepassing eener wet, men dikwijls twijfel en verschil van gevoelen ziet ontstaan over hare beteekenis, over wat zij wil of niet wil, met dat gevolg, dat men, bij wijze van allelijng, redenering en gevolgtrekking zoekt te geraken tot de bepaling van den zin der wet; eene poging welke dikwerf tot verschillende uitkomsten leidt, en alzoo de bestaande onzekerheid niet wegneemt, vóór dat door eene beslissing van den Hoo-gen Raad, daaraan een einde wordt gemaakt; dat echter ook nog maar provisioneel is, omdat de mogelijkheid bestaat, dat, bij een volgend arrest, de Hooge Raad in eenen tegenovergestelden zin van het vroeger uitgesprokene beslisse.

Van zulk een bedroevend verschijnsel zullen wij weer een voorbeeld hebben in de burgerlijke teregtzitting van de Arrondissements Rechtbank te Almelo van Dingsdag den zeventienden Julij e. k., in welke de Eerw. Johannes Fredrikus Warnink, Roomsche Katholiek Priester en Pastoor te Borneo, wegens aan hem ten laste gelegde overtreding van art. 9 der wet van den 10 September 1853 tot regeling van het toezigt op de onderscheidene kerkgenootschappen, zal te recht staan; zullende Z. Eerw. alzoo, voor zoo ver ons bekend is, de eerste zijn, die wegens beweerde overtreding van dat art. in recht wordt betrokken.

Een der hoofdpunten, namelijk, waarop het daarbij zal aankomen, zal zijn de beantwoording der vraag, wat men te verstaan hebbe door besloten plaatsen in art. 167 der Grondwet en in art. 6 der boven vermeldte wet van 10 September 1853; en wel bepaaldelijk of men, met den Minister van Justitie, in zijne bekende, aan de procureurs-generaal bij de provinciale geregtshoven gerigte circulaire van den 7 Junij 1855, no. 121, daarvoor alleen te houden hebbe die, waarop men zich onttrekt aan het oog en den omgang van anderen, en zich alzoo voor hen, die zich niet op die plaats bevinden, voltrekt onzichtbaar stelt, dan of men daaronder ook te verstaan hebbe een kerkhof of begraaftplaats, besloten door een groene of dorre heg, en toegankelijk door eene poort, gesloten door eene deur of deuren van lat of traliewerk.

Arnhem, 9 Julij. Naar wij vernemen, heeft de conducteur bij de brieven-posterij te Amsterdam de stoutheid gehad om, terwijl hij laatsleden Vrijdag met het overbrengen der briefpakketten van Amsterdam naar Arnhem was belast, en zich daarin in den voor de brievenposterij bestemde wagen op die spoorlijn bevond, een dier pakketten, bestemd voor Maastricht, open te breken, daaruit te onvreemden eene geldswaarde van ongeveer / 8000, grootendeels bestaande in Nederlandsche bankbiljetten, en in plaats daarvan eenig pakpapier te stellen, zoodat de ontvreemding eerst den volgenden dag bij aankomst der post te Maastricht is ontdekt, door welk verloop van tijd aan den dief de gelegenheid is verschaft zich te verwijderen. Hij is sedert dien voortvlugtig, terwijl de justitie spoedig van het voorval onderrigt, door middel van den telegraaf alle mogelijke opsporing doet. (Arnh. Ct.)

* Apeldoorn, 9 Junij. Z. M. de Koning is gisteren naar Soestdijk geweest om H. M. de Koningin-moeder een bezoek te geven.

De te veld staande gewassen in deze gemeente zijn veelbelovend; de rogge die in den winter veel was uitgevoren en in het voorjaar kwijnende bleef, heeft zich verre boven alle verwachting hersteld en belooft nog een redelijken oogst; boekweit en alle andere zomergewassen staan uitnemend, alleen het hoogras komt hier, gelijk overal elders schraal bij; de prijs is dan ook verbaazend, hoog van / 30 tot / 40 per 1000 Ned. ponden op het veld. De prijzen van het rundvee en de schapen zijn tot staan gekomen zelfs iets dalende, die van de paarden steeds stijgende.

In eene vergadering van de afdeeling IJssel-oever der Geldersche Maatschappij van Landbouw is besloten, aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal de bezwaren te doen kennen, welke voor den landbouw, inzonderheid op de Veluwe, zouden voortspruiten uit de aanneming van het aanhangige ontwerp van wet op de uitoefening der Veeartsenijkunst. Over het algemeen wordt dit ontwerp beschouwd

meer te zijn geschreven in het belang van de Veeartsen, dan van de veehouders, de wet zou bovendien grijpen op het eigendomsrecht en boven alles kunnen op de Veldwe, waar de boerderijen op groote onderlinge afstanden verspreid zijn, niet worden ontheerd, de diensten van hoes-smeden en andere personen, bekwaam in het doen van aderlatingen, het castveren enz. terwijl eene groote menigte ziekteverschijnselen kunnen worden voorkomen, wanneer er geen dadelijke hulp wordt ontheerd.

Publieke Vermakelijkheden.

Théâtre Français

Représentation de Jeudi 12^e Juillet 1855.

5^eme Représentation de Mr. et Mme. ROGER SOLEL
Artistes du Théâtre impérial de l'Odéon et du
Gymnase Dramatique.

2^{me} REPRÉSENTATION DE

Le Demi-Monde,

Comédie en cinq actes en prose par N. A. Dumas-fils.

LA LUTTE.

Ouverture à grand orchestre par N^o 1.

(7 Heures)

Advertentien.



DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY zijn het beste middel dat er bestaat ter geneezing van huidziekten. De jongste zoon van K... N... te Broek in Waterland, wijdende aan eene hevige huidziekte, welke dit kind zeer ellendig maakte. Daar de moeder reeds alle middelen ter hand genomen om hem te doen genezen en dit zonder gevolg bleef, was zij ontroostbaar deswege, en klaagde hare nood aan eene vriendin; deze ried haar aan de zalf en pillen van Holloway te gebruiken. De moeder besloot daartoe en tot hare onuitsprekelijke vreugde was het kind in zes weken tijds volmaakt hersteld.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à f. 0.30, f. 1.35, f. 3.00, f. 6.75, f. 13.50, f. 20.50. Potjes Zalf à f. 0.30, f. 1.35, f. 3.00, f. 7.00, f. 13.35, f. 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij J. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAALMAN, Hoofd-depôtouder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissements te Londen, 244 Strand, en New-York, 30 Maiden Lane. (885.)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 10 Julij 1855.

Nederland. Pot.		Rusland.	
Ned. W. Schuld. 2½	83½ 1/2	Hope 1798/1816 5	108½
Dito Certificaat 3	75 1/2 75	Dito 1828/1829 5	
Dito Dito 4	83½ 1/2	Cert. 1831/1838 5	
O. I. Leening 4		Dito Dito 4½	
Amort. Syndic. 3½		Dito Hope 4	78½
Hand.-Maats. 4½		Dito Stieglitz 4	78½
Belgie.		Dito dito 5e Ser. 4	
Certificaten 2½		Dito 1854 5	82
D ^o Rolschild 2½	51½	Inscr. Assig. 6	
Frankrijk.		Certific. dito 6	
Obligatiën 3		Polen.	
Spanje.		Obligatiën 4	70½
Nieuwe 1	18½ 1/2 1/2	Oostenrijk.	
Dito Buitenl. 3		Metaliek 5	61½
D ^o Binnenl. m. 8	80½ 1/2 1/2	Dito bet. Amst. 5	72½
Bew. Sp. Com. 4½	1/2 1/2	Dito Nation. 5	63½
Amort. Schuld.		Dito 1847 2½	31½
Portugal.		Dito 1851/1852 2½	31½
Londen nieuwe 8	40½ 1/2 1/2		
Dito nitgest. 4			

Rusl. Cent. te Hamb. 5 p.ct. 85; Braz. bij Rothschild Lond. 1843. 5 pot. 88½; Gren. te Lond. p. s. 160 p.ct. 17½; dito Uitg. 17.

Onze fondsenmarkt was heden zoo in handel als van alle derom hoogst onbelangrijk, alleen in Spaansche en Oostenrijksche was bij dobberende markt nog al eenige affaire.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.